

SLOVENCİ SIJAJNO ZMAGALI Z MILLERJEM.

Mestna zbornica je pri zadnji seji ukrenila več važnih zadev

Cleveland. — Mestna zbornica v Clevelandu je v ponedeljek večer imenovala Michael Gallegherja na mesto dr. Walza, ki je resigniral radi županijskih volitev. Sprejet je bil sklep, da morajo oglaševalne družbe položiti \$10,000 varščine, ki naj garantirajo, da bodo reklamne table po mestu postavljene tako, kot določa postava. Councilman Krewson je vložil predlog, glasom katerega mora direktor javnih utilitet poročati, če bi bilo umestno, da se upeljuje pri cestni razsvetljavi žarnice, ki imajo 6000 vatov svetlobe, namesto 1,000 kot sedaj. Mesto bi si pri tem precej prihranilo v stroških. John D. Marshall je predlagal, da se plača nekemu Walter Morrisu \$2,617.00 provizije, ker je pomagal pri neki kupčiji, ko je mesto kupilo par lotov na Chester Ave. Sprejeta je bila resolucija, ki daje pravico mestnim kontractorjem, da položijo navadne bonde za varščino za dobro izvršeno delo, mesto denarja v gotovini. Councilman Bannick je vložil resolucijo, da se razpiše kontest za razne koncesije v mestnih parkih. Councilman Trinastie je predlagal, da se ustanovi v sredini mesta posebna mestna bolnica za nujne slučaje. Councilman Ejble je predlagal, da mu mestni inženirji izračunajo, koliko bi veljalo izpeljati E. 49th cesto do Turney Road. Izvoljen je bil poseben councilmanski odbor, ki naj študira vzroke zločinov pri mladini. Na sejo mestne zbornice je prišel tudi komunistični kandidat za župana, I. O. Ford, zaeno s 400 komunisti. Naredil je kratak nagovor, nakar so komunisti mirno odšli.

Smrtna kosa

Po dvadnevni mučni bolezni je umrla rojakinja Katarina Tomšič, rojena Plut, p. d. Penkotova, stara 48 let. Doma je bila iz vasi Verča, fara Hinje. Tu je bivala 27 let. Ranjka zapuščila je lujočega soproga Jerneja in osem otrok, Mary, omoženo Ferencak, Terezijo, Josephine, Angelo in Jerneja, Franka, Edvarda in Viktorja, sestro Alojzijo Peskar in dva bratrance. Njen brat Matija Plut je umrl pretekli teden. Ranjka je bila članica društva sv. Ane št. 150 K. S. K. J. in društva Bled št. 20 S. D. Z. Pogreb se vrši v soboto ob 9. uri jutraj iz hiše žalosti na 3622 E. 80th St. pod vodstvom Louis Ferfolia. Preostali družini naše globoko sožalje, ranjki pa sveti večna luč!

Državljanška šola

Čas imate še, da se vpišete v državljansko šolo. Pouk se vrši vsak četrtek ob 7. uri zvečer v veliki dvorani javne knjižnice na 55. cesti in St. Clair Ave. To je zadnji termin za pouk. Šola bo popolnoma prenehala koncem marca. Kdor hoče letos dobiti državljanstvo, naj se sedaj vpiše.

Bramley umrl

Umrl je Wm. Bramley, poznani florist v Clevelandu, ki je imel svoje dni v slovenski naselbini na E. 71. cesti obsežne cvetličnjake.

Sodnija grozi kršilec prohibicije, da jim vzame državljanške papirje

Cleveland. Sam Cohen je postal ameriški državljan 23. decembra, 1930. Dasi je tedaj zvezni eksaminer Werner protestiral na sodniji, da bi bila Cohenu podeljena državljanstva pravica, pa je sodnik šel preko eksaminerja in podelil Cohenu državljanstvo pravico. Eno leto prej pa je bil Cohen spoznan krivim, da je prodajal žganje nekemu Leon Kleinu, ki je bil nekaj ovaduh pri zveznih oblasteh, in katerega so gangsterji kmalu potem ubili. Cohen je bil radi kršenja prohibicije obsojen na \$1,000.00 kazni in obsojen na 9 mesecev zapora. Ko se je Cohen nahajal v prisilni delavnici v Daytonu, si je znal iz svoje ječe narediti razkošno stanovanje. Dobil je najboljša jedila, spal je na pernecah, pijače mu ni manjkalo v ječi. Ko je vlada o tem zvedela, ga je poslala v Mansfield zapore, kjer je zopet začel potratno živeti. Hodil je v gledališča in v gostilne, in nekoč je v zaporih pogostil 42 raketirjev iz Clevelanda s pijačo in banketom. Izpuščen je bil iz zaporov 8. februarja 1930 s pripombo, da se je "vzorno obnašal." Dva meseca sta mu bila odpuščena od kazni, istega leta je dobil državljanstvo, dasi je bil znan njegov rekord, sedaj pa toži zvezni pravdnik Cohena, da je po krivem prisegel, ko je dobil državljanstvo, in zahteva, da se mu vzame državljanški papir radi kršenja prohibicije.

Ukraden denar najden v zakopani jami

Lowell, Mass., 12. januarja. Danes so našli v neki duplini blizu javnega pota \$100,000 v zlatu, srebru in bankovcih. Denar je bil ukraden iz neke poštne vreče 31. decembra. Tatvine je bil osumljen neki poštni uradnik, o katerem so poštni nadzorniki slišali, da od časa tatvine večkrat nahaja na neko samotno farmo. Sledili so mu in ga dobili, ko je pregledoval denar.

K molitvi

Članice društva Srca Marije (stare) so v ljudno prošene, da pridejo nočjo večer k molitvi na dom umrle sestre Frances Skulj na 1099 E. 71st St. Enako tudi, da se v obilnem številu udeležijo pogreba jutri zjutraj.

Za neveste

Grdina Shoppe, 6111 St. Clair Ave. se v ljudno priporoča nevestam in družicam. Popolna oprema za nevesto se dobi lahko za samo \$25.00. Preberite današnji oglaš.

Stanje Mr. Breskvarja

Mr. John Breskvar, ki je pred nekaj tedni zbolel, ko se je prehladil, je sedaj že precej boljši in upamo, da ga kmalu zopet vidimo čvrstega in veselega v naši družbi.

Zadušnica

Za pokojnim Anton Ajdišek se bo ob priliki prve obletnice smrti brala sv. maša v petek, 15. januarja ob 7 uri zjutraj v cerkvi sv. Lovrenca. Prijatelji so prošeni, da pridejo.

Witt poražen v sleherni vardi v mestu

Končno štetje vseh oddanih glasov nam kaže sledeči rezultat: Morgan je dobil 59,348 glasov, Miller 49,502, Witt 30,935 glasov, Walz 8,389, Ford 5,242 glasov. Skupno število oddanih glasov pri včerajšnjih volitvah je bilo 153,216, kar je nekaj nezasiščenega in se pri primarnih volitvah še nikdar v zgodovini Clevelanda ni oglašilo toliko državljanov k glasovanju.

Poraz Petra Witta, in sicer tako strašen poraz, je prišel za mnoge popolnoma nepričakovano. Tisoči so mislili, da bo Peter Witt, ta strastni, radikalni in psujoči politikar zmagal nad Millerjem. Toda zgodilo se je kot je povedal Ray T. Miller v ponedeljek zvečer na shodu v Grdinovi dvorani, kjer je Millerja poslušalo 1,600 Slovencev: "Witt pravi, da bo kandidata odril iz kože. Toda povem vam, prijatelji Slovenci, ako bo treba koga odreti iz kože, da bom to delo jaz prevzel!" Ljudje so z ogromno večino glasov to delo v resnici poverili Millerju, dočim je Witt odšel za vselej v politično pozabljenost. Po takem porazu Witt ne more biti več kandidat.

Witt ni zmagal niti v eni sami vardi v mestu, dočim znašajo Millerjevi glasovi več kot glasovi Witta, Walza in Forda skupaj za preko 5,000. Varde, v katerih je Miller dobil absolutno večino so: 2, 4, 5, 7, 10, 13, 14, 15, 21, 23, 28, 29, 31, 32 in 33.

Daniel Morgan, bivši mestni manager, republikanec, in Ray T. Miller, državni prosekutor, demokrat, sta porazila z veliko večino vse svoje "neodvisne" nasprotnike in prideta kot zmagovalca v poštah pri volitvah, ki se vršijo 16. februarja, ko bo izvoljen prihodnji župan Clevelanda.

Brez vsakega dvoma je, da bodo volitve 16. februarja izpadle tako, da bo Ray T. Miller, demokrat, izvoljen nad Morganom z veliko večino. Morgan je pri včerajšnjih volitvah zmagal le iz vzroka, ker je bil edini republikanec na tike-tu in ni imel torej nobenih nasprotnikov, dočim je imel Miller dva takozvana "neodvisna demokrata" proti sebi, toda je dobil kljub temu Miller skoro 11,000 glasov več kot pa Witt in Walz skupaj. To je tako sijajna zmaga demokratske stranke v Clevelandu, kot je pomni še zgodovina, in jasno priča, da bo 16. februarja z ogromno večino izvoljen demokrat Ray T. Miller.

Najbolj sijajno pa se je pokazala volivna disciplina našega naroda v slovenski 23. vardi. Kot znano je dosedanji dolgoletni politični vodja, Mr. Adam J. Damm, imel vrhovno oblast v vardi. Bil je zaupen demokrat, visoko cenjen v demokratskih krogih. Toda ko je Peter Witt proglašil svojo kandidaturo za župana, je Mr. Damm zapustil demokratsko stranko in pobegnil v Wittov tabor.

"Ameriška Domovina" kot predstavnica Slovencev na političnem polju, je povabila prijazno Damma nazaj v demokratski tabor. Damm je vztrajal pri Wittu, in posledica je včerajšnji silni poraz Damma in Witta v 23. vardi. Naši slovenski demokrati so si izbrali osebi Frank J. Lausche, ki je tako spretno, premišljeno in obzirno vodil kampanjo za državnega prosekutorja, da je bil Damm in Witt v 23. vardi poražen z več kot 2:1. Miller je dobil v 23. vardi 2,481 glasov, Witt pa borih 1,112. Glasove v posameznih precinkih 23. varde, dobite na drugem mestu. Miller je bil na večer zmage

v glavnem stanu demokratske stranke v hotelu Statler. Dočim so demokratični voditelji skakali in prepevali okoli njega od silnega veselja, je bil Miller sam miren in zamišljen. Čutil je v sebi, da manjka samo še pet tednov, ko bo poklican po ljudih, da načeljuje milijonskemu mestu Clevelandu, on, mladi in pogumni mož, ki zmaga v vsaki zadevi, katero prevzame!

Daniel E. Morgan, republikanski kandidat, je izjavil po volitvi, da ga veseli, ker so mu ljudje dali tako zaupnico in obljubil je čisto in pošteno vladati, ako bo zvoljen 16. februarja. Kot mestni manager, da je bil vezan, kot župan bo pa popolnoma prost. (Samo Maschke)

Kompletni seznam glasov v posameznih vardah

Miller je dobil v slovenskih vardi 10, 23, 28, 32 in 33 povsod veliko večino glasov. Slovenske varde so dale Millerju 11,105 glasov ali eno četrtino vseh glasov.

Ward	Morgan	Miller	Witt	Walz	Ford
1	2,222	1,719	1,380	533	98
2	1,780	1,956	1,424	811	181
3	1,779	1,406	779	589	70
4	759	1,054	464	287	112
5	1,259	1,545	826	497	125
6	1,303	956	1,022	342	81
7	1,018	1,029	354	200	119
8	1,282	1,071	594	192	114
9	2,487	1,995	2,065	1,110	305
10	550	1,440	561	92	106
11	3,187	754	264	93	147
12	3,803	524	151	52	213
13	1,070	1,745	566	213	136
14	1,247	2,516	376	100	117
15	2,208	2,301	1,238	154	110
16	1,266	994	339	65	133
17	3,074	507	231	67	120
18	3,442	533	489	78	46
19	3,345	1,411	701	72	87
20	1,979	1,099	1,087	90	41
21	1,170	1,952	1,005	83	100
22	1,431	1,367	870	93	94
23	842	2,481	1,115	100	293
24	1,805	1,087	1,590	172	205
25	2,229	1,157	1,516	180	95
26	1,694	1,338	1,452	181	123
27	1,508	1,020	1,264	100	81
28	1,098	2,186	822	139	142
29	1,396	2,237	1,049	184	260
30	2,495	2,456	1,470	334	640
31	602	668	379	52	73
32	1,983	2,890	1,905	227	492
33	2,044	2,108	1,537	912	133
Totals	59,347	49,302	30,935	8,389	5,242

Kako so naši ljudje glasovali v 23. vardi

Natančen pregled slovenskih glasov v znani slovenski politični trdnjavi, kjer je dobil Miller 2,481 glasov, Witt 1,112, Morgan 839, Ford 287 in Walz 99.

	Miller	Witt	Morgan	Walz	Ford
A	323	39	42	1	15
B	141	64	53	6	16
C	36	64	25	4	5
D	165	52	46	6	15
E	289	91	60	9	29
F	276	68	76	5	28
G	154	44	30	6	21
H	169	30	36	5	36
I	84	69	37	6	16
J	113	96	27	6	26
K	80	63	75	4	11
L	93	61	48	3	22
M	175	58	41	7	20
N	85	55	37	4	13
O	78	70	38	10	7
P	84	49	44	7	7
Q	49	56	37	3	1
R	87	86	90	8	5
Totals	2481	1112	838	99	287

Nemški fašisti ne bodo dovolili, da se raztegne termin Hindenburga

Berlin, 12. januarja. Niti Adolf Hitler, kot vodja nemške narodne socialistične stranke ali stranke fašistov, kot dr. Hugenberg, vodja nemške narodne stranke, sta odrekla podporo predsedniku nemške vlade Brueningu, da se raztegne termin predsednika nemške republike za eno leto. Oba sta sporočila dr. Brueningu, nemškemu kanclerju, da ne bosta podpirala načrta vlade, da se raztegne doba predsednika Hindenburga. Vlada je hotela to narediti s pomočjo parlamenta, da bi se na ta način ognila volitvam in nemir, ki so v direktni zvezi z volitvami. Hugenberg kot Hitler trdi, da je to protustavno. Oba sta izjavila, da spoštujeta starega Hindenburga in bi rada videla, da ostane še naprej v uradu, toda to se mora zgoditi postavnim putem. Hindenburg se je pa izjavil, da sprejme nov termin, toda le pod pogojem, da ne bo imel nasprotnika.

Toda do tega ne bo prišlo, ker bo Miller brez dvoma 16. februarja postavljen županom Clevelanda.

Dr. Walz, neodvisni demokrat, se je po volitvah izjavil: "En blagoslov smo dobili iz teh volitev, in to je dejstvo, da je poražen največji goflač, kar kar smo jih imeli v Clevelandu od časa McKissona. Peter Witt, ki je ves čas trdil, da bo drl ljudi iz kože, je sedaj sam odrt. Vsako mesto dobi tako vladno, kakor jo samo hoče."

I. O. Ford, komunistični kandidat, se je izjavil: "Pozdravljam glasove kot protest iz vseh delov mesta. Kakor se kriza zvišuje, tako raste naša moč." Peter Witt, ki je sedel bled in preplašen v svojem uradu, ni imel nobene izjave za javnost, ko je dognal, da je tako občutno poražen. Eden njegovih prijateljev se je izjavil: "Eden bo pa le vesel, da je Witt poražen, in to je njegova družina. Witt neprestano psuje in vodi politično borbo, tako da družina nima miru. Sedaj je konec Witta, družina bo imela mir, Witt pa ima vseeno do službe pri Van Sweringen interesih."

Da ima republikanski kandidat Morgan 10,000 glasov več kot demokrat Miller, je brez vsakega pomena. Kajti Morgan je bil sam, dočim je imel Miller proti sebi dva nevarna tekmeča. Tako glasovi Witta kot glasovi Walza, ki znašajo skupno 39,000, bodo šli pri volitvah brez vsakega vprašanja k Millerju, in se pričakuje, da bo dobil Miller pri volitvah 16. februarja najmanj 100,000 glasov in bo pustil daleč za seboj republikanec Morgana, katerega so ljudje že 3. novembra odslavili iz urada in bi bilo absurdno misliti, da bi ga sedaj zopet nazaj klical.

Sijajno so se Slovenci odlikovali z glasovi za Millerja v 28. vardi, kamor spadajo naši rojaki v Newburgu in v 32. vardi, kamor spadajo collinwoodski Slovenci. V 28. vardi (Dajle na 3. strani)

Japonski general je odredil popolno iztrebljenje kitajskih banditov

Mukden, 12. januarja. Vrhovni poveljnik japonske armade v Mandžuriji, general Honjo, je dal povelje, da se morajo kitajski banditi v Mandžuriji iztrebiti do zadnjega moža. Tri brigade japonske armade so bile odposlane proti severo-zapadnemu delu Mandžurije, da začno kampanjo proti banditom in da nastavi stalne straže ob mongolski meji. Tudi proti Činci je postal general Honjo večji oddelek armade, ker so banditi tam napadli japonski kavalerijski regiment in ubili pet častnikov. Medtem pa postaja položaj v sami Kitajski skoraj brezupen. Dijaki se puntajo v vseh večjih mestih, in hočejo politične voditelje pregovoriti, da ustanovijo novo vladno. Časopisje piše, da se bo Kitajska obrnila proti komunizmu, ako napadi Japoncev v Mandžuriji ne bodo ponehali. Obenem se je pa japonska vlada izjavila, da Japonska nikakor ne namerava kratiti pravice tujcem v Mandžuriji in bo pospeševala politiko odprtih vrat.

TRIGLAV, SAVA, DRAVA, KRKA

Včeraj nas je prijetno presenetil slovenski grocer, Mr. Karol Mramor, ki je predsednik Narodnega trgovskega kluba, ko nam je prinesel eno kanto in tri vrečice kave, na katerih se blišče lepi napis: na kanti je Triglav, na eni vrečici Sava, na drugi Krka in na tretji Drava. Vsi člani Trgovskega kluba imajo to kavo že v prodaji. Častitamo Narodnemu trgovskemu klubu, da si je omislil te vrste napise, kar pomeni, da so ti naši trgovci res narodno zavedni in pri vsaki priliki propagirajo narodno idejo. Našim gospodinjam pa priporočamo, naj pridno kupujejo te vrste kavo in naj povedo doma svojim otrokom, da so to imena naših bistrih rek in ime našega očaka Triglava.

Odpeljan od banditov. Poroča se nam, da je bil v St. Louis, Missouri, odpeljan od banditov na farme in oropan Mr. Anthony Prijatelj, sin dobro poznane družine Anton Prijatelj, 6724 St. Clair Ave., ki vodi grocerijsko trgovino že več let in je eden naših prvih in zvestih naročnikov. Njih sin se nahaja v bolnišnici v St. Louisu, kjer vrši študije za zdravniška.

V bolnico. V St. Lukes bolnico je bila odpeljana Mrs. Mary Anzlin, 712 E. 156th St., kjer se bo morala podvreči operaciji. Zelo ji je, da bi se zdrava čimprej vrnila na dom.

Sprijeni fantje. 21 letna Margaret Jordanek, 2104 Wiley Ave. in 19 letna Winifred Zaborac, 2168 W. 29th St. sta povedali policiji, da sta bili napadeni blizu Chagrin Falls od treh fantalinov.

Iz bolnice. John Dolenc se je včeraj povrnil iz bolnice na stanovanje 1143 Addison Rd., kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

* Zvezna vlada je iskala posojila \$60,000,000. Podpisalo se ga je \$160,000,000.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 83

No. 10, Wed., Jan. 10th, 1932

Obiskovalcem naše naselbine

Metropola slovenskih naselbin v Zedinjenih državah — slovenski Cleveland — si šteje vedno v čast, kadar more sprejemati goste iz drugih naselbin v svoje vrste. Ponosni smo v Clevelandu, ko nas obiskujejo naši bratje iz vzhoda in zapada. V največjo čast si šteje Cleveland, kadar ta ali ona bratska organizacija priredi konvencijo v naši metropoli, in brez razlike, kdo priredi konvencijo ali sicer konferenco, rojaki tekmujejo medsebojno, da zunanjim gostom po bratsko in čimbolj gostoljubno postrežejo.

Da je slovenski Cleveland znan po svoji gostoljubnosti napram zunanjim obiskovalcem, to dobro vedo vsi tisočeri Slovenci iz širnih naselbin v Zedinjenih državah, ki so se ob priliki mudili v Clevelandu. Postrežemo radi do skrajnosti, iz oči radi čitamo želje naših obiskovalcev, razkažemo jim naš napredek na vseh obširnih poljih naših aktivnosti, v srce nas veseli bivanje obiskovalcev v naselbini.

K temu nas pripravlja že prirojena slovanska gostoljubnost, zavest, da sprejemamo rodnega brata v naše vrste, potem pa tudi naš narodni ponos, ki rad pokaže prijatelju iz daljine, koliko je Cleveland napredoval kulturno, družabno, delavsko in trgovsko. Naše banke, naši narodni domovi, naše čitalnice, naše cerkve, naše trgovine, društvene organizacije, na vse lahko s ponosom kažemo obiskovalcem, ne da bi se pri tem ponašali, pač pa ker je sladke spomin misliti na uspeh po silnih bojih in trpljenju, ki smo ga imeli, da smo z ogromnimi žrtvami vse to ustvarili.

V takem položaju Cleveland le želi, da pride čimveč naših bratov na obisk iz drugih krajev, da se toliko bolje spoznajo, da se približajo eden drugemu, da se tudi mi učimo od naših obiskovalcev, ker tudi Cleveland ni popoln in se v tej ali oni črti lahko uči še mnogo od svojih dobrodošlih obiskovalcev.

Pripeti pa se, da pride na vsakih sedem let kdo v naselbino kot obiskovalec, toda ne prinese s seboj odkritosrčnosti, bratske zastonjnosti in ljubezni do bližnjega svojega rojaka, pač pa pride sem v samolastnem prepričanju, da je on kaj več kot pa skupni narod po naši naselbini, pride sem z idejo, da je treba vse pokritizirati, da je treba grajati in nositi v javnost, obešati na veliki zvon vsak, še tako majhen nesporek, ki vlada med nami v naselbini. En tak zmoten obiskovalec je bil pred kratkim neki Mr. Anton Vičič, ki je prišel sem kot zastopnik "Proletarca," toda namesto da bi vršil svojo dolžnost in pobiral naročnino, je dvignil svoj glas vpijočega in prevohal najprvo vse temne kote naselbine, potem pa v javnosti pisal o Clevelandu, kot bi tu živel vse svoje življenje, kot bi on bil prvi, ki je pomagal graditi naselbino kulturno in družabno.

Rojaka Vičiča ne poznamo, da bi ga merili po njegovi umski obsežnosti, rečemo pa le, da si mož precej domišlja, če je mnenja, da je njemu bolje vse znano kot pa tisočim Clevelandčanom, ki so tekom zadnjih 25 let v naši naselbini delali, gradili in se potili vsak po svojem najboljšem prepričanju za napredek skupnega naroda.

Mr. Vičič je bival par mesecev v Clevelandu in je ves ta čas tedensko poročal o tem svojem bivanju in se postavil na stališče kot edino pravega razsodnika vsega bivanja in delovanja Clevelandčanov, kot da naši domači možakarji ne bi vedeli, kaj delajo. Vtaknil je svoj nos v cerkve, katere je eno za drugim obsodil in sramotil, kot bi on prispeval stotice v enak namen. Vtaknil se je v naše narodne domove ter vlačil na dan privatne zadeve posameznikov ter povzročil s tem že precej prepira pri tem ali drugem podjetju, kjer prej na prepir niti mislili niso. Obmetal je s poniževalno kritiko naše trgovine, vtaknil je svoj nepoklicani nos celo v posojila, ki jih daje naše domača organizacija, brodil je po uredništvih domačih časopisov in jih učil marksijanske manire, skratka, nastopal je, kot bi ga narod na ljudskem zborovanju poklical, da bodi naš odrešenik.

Gotovo je, da vsa njegova izvajanja v chicaškem listu so enako vredna kot nositi vodo v Erie jezero. In sicer iz dveh vzrokov: Mr. Vičič ni zmožen biti sodnikom, ker je fanatično strankarski. On vidi vsako zadevo samo v eni luči, in to je, v rdeči signalni luči. Kot tak je takoj diskvalificiran soditi in dajati nasvete. Drugič, kdor hoče o Clevelandu pisati, ta mora dobro poznati njega zgodovino, zgodovino našega naroda v tem mestu, bivati mora leta in leta tu, udeleževati se dela in bojev, ki jih imamo, in potem ko je deset ali dvajset let deloval, se lahko oglasi kot kritik. Bivati par tednov v naselbini, potem pa blatiti izven Clevelanda do nalega vse, kar je videl, mislimo, da ni dostojno, ne bratsko.

Tudi Cleveland ima mnogo dopisnikov, ki pišejo v časopise izven Clevelanda, toda noben izmed njih se ne vtika v razmere v drugih naselbinah in jih blati. Clevelandčani so gentlemani, in to pričakujemo tudi od onih zelo, zelo maloštevilnih obiskovalcev v Cleveland iz drugih krajev, ki prihajajo sem ne gostoljubno, bratsko in v ljubezni do bližnjega, pač pa ustvarjajoč prepir in neslogo. Kar je narobe v Clevelandu v naselbini, bo slovenski Cleveland potem procesa medsebojno sam popravil in zboljšal.

D O P I S I

Euclid, O.—Od nas iz Euclida se večkrat oglašil eden ali pa drugi z naznanilom, da ima to društvo to zabavo, ono društvo drugo prireditev itd. Dasi so slabi časi, pa se vseeno ljudje zbirajo, tolažijo in kratkočasijo, da pozabijo križe in težave. In to ne samo v Euclidu, povsod se bere, da društva delajo vsak po svoji moči, da obstanejo v tej svetovni krizi. Pomagajo drug drugemu k obstoju z asesmentom.

Tudi podružnica št. 32 S. Z. Z. se je odločila, da priredi maske-radno veselico 17. januarja v šolski dvorani fare sv. Kristine na 222nd St. Vstopnina bo samo 25c, za otroke pa 10c. Pripravljena so krasna darila za maske. Pridite v velikem številu in tudi ve članice glejte, da se toliko potrudite z svojo navzočnostjo, da se kaj spravi v blagajno. Saj nas je vendar nekaj v društvu, pri prireditvah se vas pa ne vidi nikoli.

K obilni udeležbi vabi

Odbor.

Cleveland (Collinwood), O.—Že dolgo časa nismo imeli tako prijetne zabave, kot je bila na zadnjem zabavnem večeru. Ta zabavni večer je priredil zadnjo soboto direktorij Slovenskega Doma na Holmes Ave. Kljub slabim delavskim razme-

ram, katere nas tlačijo, smo v veseli družbi vsaj začasno pozabili dnevne težave. Za veselje razpoloženje sta skrbela tukajšna pevška društva "Soča" in "Ilirija," katera sta nas zopet presenetila z lepo donečimi pesmicami, za kar se jim prav lepo zahvaljujemo in enako tudi vsem drugim posetnikom.

Kot je bilo že vnaprej naznanjeno, se je na tej prireditvi razdelilo tudi več lepih dobrot, katere so darovali naši domači trgovci in prijatelji, in sicer: Frank Mrzlikar, Charles Lesjak, Anton Jerman, Jim Sepic, Krist Mandel, Anton Jančič, Frank Laurič, Frank Legan, John Trček, John Asseg, Acme Dry Cleaning, Frank Matičič, Slovenska Delavska Zadruga Zveza in Anton Tomažič. Vsem darovalcem se direktorij prav iskreno zahvaljuje in jih priporoča vseh naklonjenosti od strani občinstva.

S preostankom te prireditve, katera je tudi v finančnem oziru precej povoljno uspela, si bo Slovenski Dom, katerega kot vse druge naše ustanove, tlačijo posledice te dolgotrajne depresije, precej opomogel. Vsem skupaj se še enkrat prav lepo zahvaljujemo.

Za direktorij:

Chas. Benevol, tajnik.

Društvena naznanila S. D. Z.

IZ URADA DR. RIBNICA ŠT. 12 S. D. Z.

Čenjeni sobratje in sestre! Vabim vas na prihodnjo mesečno sejo, katera se vrši 17. januarja, začetek ob 9:30 dopoldne v navadnih prostorih. Prosim, da se polnoštevilno udeležite te seje. Slišali boste letoletni račun, obenem pa bodo razdeljena tudi nova pravila, ki so sedaj v veljavi, oziroma po katerih se moramo sedaj ravnavati.

Dalje opominjam tiste člane in članice, ki nimate finančnih sredstev, da ste gotovo navzoči na seji, ker tajnik se mora držati sklepa letne seje. Kdor ne bo imel plačanega asesmenta, naj pripíše krivdo sam sebi, ako bo videl svoje ime v našem glasilu. Torej še enkrat, bratje in sestre, ne pozabite na sejo, ki se vrši prihodnjo nedeljo. Začnimo novo leto s sklepom, da se bomo bolj pogosto udeleževali mesečnih sej. Na sejah se vedno sliši kaj koristnega ter naprednega, da je v korist posameznim članom in članicam, društvu in naši dobri materi, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Na naši letni seji se je marsikaj ukrenilo, torej dotični, kateri niste bili navzoči na letni seji, pridite na sejo 17. januarja. Društvo je po letni seji priredilo zabavo, na kateri smo se prav imenitno imeli.

Na tem mestu se našemu bivšemu društvenemu predsedniku lepo zahvalim za podarjene klobase, ki so bile izvrstne. Želim, da bi jih še mnogo napravil enakih. To je naš sedanji podpredsednik, Math Križman. Kadar bo društvo priredilo kako zabavo, se bomo vedno oglašili pri vas za potrebnostne.

Pozdrav!

Jos. Ban, tajnik,
1218 E. 169th St.

IZ URADA DR. SV. CIRILA IN METODA ŠT. 18 S. D. Z.

Naznanjam članstvu, da se polnoštevilno udeležijo društvene

seje dne 17. januarja: Kdor je bil na zadnji seji, se gotovo ne kesa, ker po vsaki seji bomo imeli nekoliko zabave, da se še bolj navdušimo za društveno delovanje. Na tej seji se bodo pričeli društveni računi. Prošeni so tudi vsi oni, ki so zaostali z mesečnimi asesmenti, da poravnajo svoj dolg vsi. Oni, ki asesmenta ne morejo plačati radi brezposelnosti, naj pa pridejo na sejo in prosijo društvo, da se založi zanj. Nikakor ne zadostuje, ako se samo tajniku pove, da ne more plačati. Vsak tak mora priti na sejo in tam razložiti svoj položaj. Lahko je vsak zagotovljen, da bo društvo založilo za vsakega, ki v resnici ne more plačati asesmenta.

Dalje se članstvu naznanja, da se vršijo do meseca junija t. l. seje ob eni uri popoldne, v poletnem času pa bomo imeli seje ob desetih dopoldne. Zdravo!

John Widervol, tajnik.

IZ URADA DR. DRŽAVLJAN ŠT. 33 S. D. Z.

Naznanjam članstvu našega društva, da sem prevzela tajništvo in opozarjam, da se bolj redno udeležujete mesečnih sej. Prosim tudi, da bi redno plačevali asesmente, ker človek nič ne ve, kaj ga čaka. Ako človeka obišče bolezen, je dober dolar ali dva bolniške podpore. V slučaju, da član ne more plačati svojega asesmenta, naj pride na sejo in naj prosijo društvo, da se založi zanj. Kadar dobi pa član delo, bo pa povrnil društvu tisto vsoto. Jaz jako nerada črtam člane. Tako nas je malo, držimo vsaj ti skupaj. Potrudimo se nekoliko, da dobimo nekaj novih članov v društvo. Vsak, ki vpiše enega člana, dobi en dolar nagrade. Torej na delo člani!

Pa še nekaj: ko se član preseli, naj mi takoj sporoči novi naslov, da ne bodo hodile karte nazaj, ki jih pošljem za obiskovanje bolnikov. Pozdrav!

Mary Spendal, tajnica,
1133 E. 60th St.

INDIJSKE CESTNE PREDSTAVE

Indija je bila že od nekdaj poznana kot domovina skrivnosti in čarodejstva. Tudi še danes je videti na glavnih cestah kakage velikega mesta v Indiji pisane prizore in predstave, ki nudijo za mal denar opazoval-

cem mnogo zabave. Te predstave so kaj raznolične in skuša jih popisati neki ameriški popotnik, ki jih je opazoval iz okna svojega hotela.

"Tamle pleše velika koza ob zvoku piščalke iz bambusovega

V nedeljo 31. januarja bo nastopil slovenski pevski zbor Zarja v mestnem auditoriju na avtomobilski razstavi. Na sliki sta Olga Jenc in John Nosan, člana Zarje.

Če verjamete al' pa ne.

Volarjev Janez iz Cerknice si je šel po nevesto gori v hribe in je izvolil za "ta mlado" Odamč-kovo Jero, ki je bila pridna in dobra gospodinja. Zakaj si ni poiskal neveste doma, naj imajo na vesti Cerkniška dekleta, ki si niso znala obdržati fanta, da si je moral poiskati družico drugje. Pa to nima nazadnje nobenega pomena, glavno je, da je dobil Janez pridno Jero za ženo.

In je Jera dobro komandirala Janeza, da se je temu kar smejalo in so še celo Cerklanke rek-le, da se dobe v hribih fajn neveste. S tem so dobile tudi vasi gori nad Menišjo svoje priznanje.

Pa je naneslo, da je šel Janez nekoč čez "čisto stran" doli od Raketa in je vlekla sem od jezera huda burja. Burja Janeza sicer ni odnesla, ampak naredila mu je nekaj narobe v njegovem levem ušesu, da ga je sredi noči začelo trgeti in mu vrteti v ušesu, da je Janez robantil, da se je Jera kar križala. Krepka kletvica včasih pomaga, a ni Janezu. Jera mu je sicer na peči segrela čunje, da jih je Janez tiščal nad ušesom, a bolečina ni hotela odnehati. Zjutraj pa stopi Jera do sosedu, ongave matere, ki so vedeli za vse arcnije, boljše kot vsak padar in so imeli pametno besedo tudi za Jero, ter so ji svetovali, naj segreje v žlici lanenega olja in naj ga vlije Janezu v uho. To da mu bo odleglo, kot bi v solnce pogledal. "Ampak," so rekli mati, "da ne boš olja preveč segrela! Če mu ga vliješ vročega, bo Janez še bolj grodo klet. Toliko segrej, da lahko prst držiš v njem. Bož še s prstom čutila, kedaj je olje ravno prav vroče."

"Da bo," je rekla Jera in šla k Pogačniku po nekaj lanenega olja. "Janez, vlezl se na desno stran," mu reče, ko pride domov. "Kdo bo pa meni ukazoval na katero stran naj ležem!" reče Janez ves nevoljen, ki je bil radi silnih bolečin itak slabe volje. "Na desno stran se vlezl, da ti bom v levo uho vllila lanenega olja," reče ukazljivo Jera. "No, se pa bom, če misliš da bo kaj pomagalo. Saj menda mi ga ne boš vllila cel liter notri?"

"Kakšen liter, tri kapljice pa nič več. Lepo se vlezl, jaz bom pa olje segrela. Olje mora biti namreč vroče, pa ne preveč, ne premalo." Jera gre in vlije v žlico par kapljic olja in ga drži nad ognjem na ognjišču. Sem pa tam potakne prst v olje, da se prepriča, če je olje že dovolj vroče. Drži in drži žlico z oljem nad ognjem, pa jo kar ni spekle, če je potisnila prst v olje. Njej se je čudno zdelo, meni se pa ne. Saj vem, kakšne prste imajo naše žene, ki po ves dan plevejo po njivah, nabirajo osat za prešiče na gmajni. Saj imajo tako kožo na prstih, kot bi bila usnja. Torej ni čuda, da Jera ni čutila, da je olje že skoro goreče. Končno se ji pa le zdi, da bo olje dovolj gorko, pa ga ne-se v hišo in lepo zlije Janezu v uho. Komaj pa priteče par kapljic Janezu v uho, pa je reklo samo: tsssssk! In Janez plane pokonci in ven skozi vrata. Leti gori na "plac" in začne letati okrog velike lipe. Kake petdesetkrat se zavrti okrog lipe, ko mu toliko odleže, da je šel vsaj lahko domov. Tam ga je Jera že vsa v skrbeh čakala in ko se prikaže vse bled in prepaden, ga sočutno vpraša:

"Ti je kaj odleglo, Janez?"

"Aha!" reče Janez in nič drugega. Toliko sem pa je zvedel, da od takrat Jera ni nikdar več zdravila Janeza, ne za to, ne za ono bolezen.

ČE JE ŽEJA PREVELIKA

Na mali angleški postaji Birminghamshir se je zgodil slučaj, ki je zelo redek ne samo za naše, še bolj za angleške razmere. Ko je namreč lokomotiva v znak odhoda zapiskala in se odpeljala, so bili potniki presenečeni, ko so opazili, da je odpeljala samo lokomotiva, vsi železniški vozovi potniškega vlaka pa so ostali na postaji. Lokomotiva se je odpeljala, potniki so postajali vedno bolj nestrpni. Končno se je zadeva razjasnila, železničar, ki bi moral priklopiti potniške vagonc k lokomotivi, je nenadoma začutil tako silno žejo, da je odšel v postajno restavracijo, ob določenem času pa je prometni uradnik, ki tega ni opazil, dal znamenje za odhod. Strojevodja je dal paro, lokomotiva je lepo odpeljala in šele na prihodnji postaji je zvedel za čudno vožnjo. Odpeljati je moral nazaj, vlak je imel veliko zamudo, žejni železničar pa za svoje dejanje prav gotovo ne bo odlikovan.

Glasillo S.D.Z.

Slovenska Dobrodelna Zveza

The Slovenian Mutual Benefit Ass'n.

UST. 18. NOV.
1910.

INK. 13. MARCA
1914

V DRŽAVI OHIO

V DRŽAVI OHIO

Sedež v Clevelandu, O. 6233 St. Clair Avenue.
Telephone: ENdlicott 0886.

Imenik gl. odbora za leta 1932-33-34.

UPRAVNI ODBOR:
Predsednik: FRANK CERNE, 6033 St. Clair Ave.
I. podpred.: JOSEPH OKORN, 1006 E. 68th St.
II. podpred.: JULIJA BREZOVAR, 1113 E. 60th St.
III. podpred.: JOSEPH ROSA, 1824 Vine Ave. S. W., Canton, Ohio.
Tajnik: PRIMOZ KOCIG, 6518 Edna Ave.
Blagajnik: VERNER KNAUS, 1052 E. 32nd St.
Zapisničar: JAMES DEBEVEC, 6117 St. Clair Ave.

NADZORNI ODBOR:
Predsednik: FRANK KACAR, 1233 Addison Rd.
I. nadzor.: JOSEPH JARZ, 1364 E. 43rd St.
II. nadzor.: CECILIA BREDNIK, 4592 W. 150th St.
III. nadzor.: JOHN TRCEK, 15506 Holmes Ave.
IV. nadzor.: ALBINA POLJANC, 90 - 16th St., Barberton, Ohio.

FINANČNI ODBOR:
Predsednik: FRANK M. JAKSIC, 6111 St. Clair Ave.
I. finanč.: LEOPOLD KUSILAN, 512 Ulmer Bldg.
II. finanč.: JOSEPH LEKAN, 3556 E. 80th St.

POROTNI ODBOR:
Predsednik: LOUIS DALANT, 1808 E. 32nd St., Lorain, O.
I. porotnik: LOUIS JERKIC, 727 E. 167th St.
II. porotnik: FRANK ZORIC, 6219 St. Clair Ave.

GLAVNI ZDRAVNIK:
DR. F. J. KERN, 6233 St. Clair Ave.

GLASILLO ZVEZE:
AMERIŠKA DOMOVINA, 6117 St. Clair Ave.
Vse denarne zadeve in stvari, ki se tičejo Upravnega odbora, naj se pošilja na vrh, tiskalnice.
Vse prireditelne zadeve, ki jih je rešil društveni porotni odbor, se pošilja na predsednika porotnega odbora Louis Dalant 1808 E. 32nd St., Lorain, O.

JOHAN BOJER IZSELJENCI ROMAN

— "Lahko postanejo večje." —
"Tudi Kvidal lahko postane večji." To je rekel kakor v obrambo doma in matere. Ali ona o tem ni marala govoriti. Gledala je nekaj časa v stran. Potem je povedala, da ji je sestra pisala o vojni na snučeh, ki jo je napravil, da pokliče zdravnika k Ediku Fossu. Ali res? Ali je Ana o tem pisala? Da, in Bergitti se je zdelo, da je bilo to imenitnejše kakor pa vse tekme, celega sveta. Čutil je, kako njene tople oči počivajo na njem. In spomnil se je Helene. Tudi ona je hotela videti v njem junaka — ampak ne na Kvidalu.
To pot sta dolgo hodila drug z drugim. Pogovarjala sta se o starih časih. Spominjala sta se nekega sinjega pomladnega večera, ko sta veslali obe sestrji s harmoniko preko jezera in ko so kresovi goreli po vrhovih. Čas beži. Čas beži.

Prihodnje dni je hodil Morten iz hiše in v hišo, potihem prepeval sam zase in se oziral okrog in ni bilo dobro približati se mu. Sam je čutil, da ima tako raznovrstne misli. To ni bilo dobro. Ne, prav res ni bilo dobro. V tem trenutku je videl pred seboj vse eno veliko in čudovito, kar je hotel doseči tukaj v domačem kraju — bile so stare sanje iz njegove mladosti. In v prihodnjem trenutku je stal sredi velike farme v preri in je bil eden izmed glavarjev v veliki in svobodni deželi.

Ko so ga okrog božica imenovali za člana dobrodelnega odbora, se je naravnost prestrašil. Pazi, zda se boš pričel povzpeljati.

Ampak že pri prvi seji dobrodelnega odbora se je spril s predsednikom, ki je bil učitelj. Morten je bil mnenja, da je proračun prevelik. Ali naj dobi ta in oni — in ta in ona podpora? Zakaj ne bi mogli skrbeti sami zase?

Učitelj si je zataknil pero za uho in rekel, da tukaj v naših krajih ne vlada več mišljenje, da morajo reveži gladovati.

Morten ga je vprašal, ali naj bi reveži tudi ne delali.

Ali preglašovali so ga. In ko je vračal domov, je potihem klel. Tukaj v teh krajih bodo vsi ljudje neko občinski ubož-

ci. V nasprotju s tem pa je videl prerijo, kako se razprostira v pomladnem vetru in klide mladino, ki hoče zgrabiti in zaupati samo svojim lastnim pestem. Izberi Morten, izberi.

Po božici je dobil pismo od Simena, ki ga je zelo vznemirilo. Severna Dakota je bila sprejeta v Ameriško Unijo. Že so pričeli graditi cesto k naselbini Nidaros, pripravljali so se veliki načrti za železnico. Tako torej, zdaj se je pričevalo.

Morten po tem pismu ni mogel spati. V resnici pa je čutil, da se je bil odločil: Moral je odpotovati. Ali sam sebi ni hotel priznati, da to pot za zmeraj. Ne, stiskal je pesti in prisegal, da se bo, da se bo vrnil. In kaj je bilo z vsemi njegovimi načrti v domačem kraju?

Ko je drveli na smučeh preko bregov in videl pravični gozd v ivju, je čutil, da je bilo s to pokrajino njegovo srce kakor ukleto zvezano za večne čase. Potuj do konca sveta — zmeraj boš kopnel in hrepenel po njej. Tukaj se razprostirajo hribi, fjordi, sinje gore in pojejo dan in noč: Ti si naš. Mi smo tvoji. Potuj, potuj, nikjer ne boš našel miru.

Obenem pa ga je zagrabil drug val — proč odtod, dalje in naprenehoma dalje. Čim bolj ljubiš svoje, tem bolj hrepeniš proč odtod.

Oba brata sta bila odšla na ribolov. In materi je rekel, da bi bilo zdaj najbolje, če potuje tja preko in proda svojo farmo. Če naj dobi zanj pravo ceno, mora sam to oskrbeti.

Da, da. Mati ga je pogledala z velikimi vprašujočimi očmi. Nič, niti ona ni prav do dna prodrla vanj, odkar se je vrnil. Zdaj pa je spet odhajal.

Tako je nekega dne znova stal na krovu parnika, ki je vozil iz fjorda v mesto, in videl stati mater in plavko zgoraj na bregu videl je, kako je pokrajina izgledala, vrh za vrhom. Kvidal-skih bregovih. Zbogom, Morten, kdaj se bomo spet videli?

Stal je na krovu in stiskal ustnice. Drugič mu je izpodletelo v lastni domovini.

Bergitta je bila odpotovala prejšnji dan v mesto. In čutil je kakor neki sram, da ni povedal materi, kako daleč je bilo med njima. Ampak ona bi ga bila lahko vprašala, čemu se ne bi vrnila poroka na Kvidalu, že preden bi odpotovala.

Zdaj je domači kraj izgubil in mati in plavka se pač vračata domov.

Kdaj se boš vrnil, Morten?

V.
Ali z novim mestom Nidarosom se je zgodilo drugače, kakor sta si Morten in Erik Foss zamisljala.

Šlo je na pomlad in Peter Skaarnes je vlačil z brano na polju. Naenkrat ustavi konje in se prične ozirati. Nova pot je držala tik mimo njega. In prav res, kakor je grešnik pred Bogom, ali ni to Morten, ki prihaja tamkaj? Vozi se z dvema konjema na visokem vozu in za vozom tečeta dva druga konja. Zraven njega sedi mlada žena. Peter Skaarnes strmi in končno zakolne: "Vraga, zdaj je z mirom pri kraju!"

Njega so to zimo, ko je bila postavljena oblast, izvolili za občinskega sodnika! In zakaj ne? Bil je trgovec in posojal je denar, ali ni bilo razumljivo, da so ljudje glasovali zanj? Po zakonu je zdaj bila sicer določena meja obrestim, smele so znašati žal samo dvanajst odstotkov. Ali Skaarnes si je znal pomagati. Če je prišel kdo k njemu in bi si bil raz izposodil denar, je moral najprej kupiti za dvojno ceno kak star plug ali brano, ali pa zastoj voziti v mesto nekoliko tovorov pšenice. Šele potem se je dalo govoriti o posojilu. Ali ni imel prav, da se je branil propada? Kako se je moglo dogoditi, da jih je toliko zanj glasovalo, je bila sicer stvar zase, ampak zdaj je bil občinski sodnik. Smel je ljudi prodati, odločati v medsebojnih sporih in če mu kdo ni bil po godu, ga je lahko dal prijeti in zapreti v klet za krompir, ki je bila preurejena v ječo. Tako močeno je bil postal Skaarnes, čeprav se je župnik besno boril proti njemu. Župnik! Zanj se je vraga brigal. Zdaj pa je prihajal nekdo, ki je bil mnogo varnejši.

Onadva sta izstopila pred Mortenovo hišo. In tam je stala Bergitta v dolgem sivem dežnem plašču in s črno ruto na glavi, ozgana od vožnje preko prerije, in začudeno gledala z velikimi očmi. Prav res, saj tam je bila ilovnata koč, v kateri je Morten živel nekoliko let. Morala si jo je bližje ogledati. Ne, kakšna luknja! Ozirala se je na male lesene hiše, na kope slame okrog njih, na črne ploskve izorane zemlje in končno se je na glas zasmejala. Nikdar mu ne bi bila kot žena sledila na Kvidal, ampak tukaj — v tako neskončno daljnem svetu, kjer polja nimajo mej in so hiše kakor škatice vžigalice, tukaj je bilo nekaj drugega. To je bilo kakor pravljičja. In kljub te-

mu, ali je res ona, ki zdaj stoji tukaj? Tako neverjetno je bilo. — Ali se ni morala smejati? Da, prišla sta kot mlada zaskonska dvojca, poročila sta se v eni izmed norveških cerkva v New Yorku. Vožnja semkaj je bila za Mortena nenavaden dogodek, ne, kako se je vse izpremenilo v nekoliko letih. Predvsem je bila nova pot in v razdaljah so potniki lahko prenočevali. Zdaj ni bilo treba več spat pod vozovi. In povsod so bili novi naseljenci. Nekega dne se bo šele dogodilo, da se bodo vrstile naselbine druga od druge od Northvillea prav do sem.

Tedaj pa je prišel Simen iz hleva. Oho, nenadoma je ob stal in široko pogledal. "Ali res — ti si kupil konje, Morten?" "Konje? Rajši pogledaj mojo ženo."

"Tvojo ženo?" Simen je stal z vedrom v roki in strmel. "Dober dan!" ga je pozdravila Bergitta in smeje stopila k njemu.

Ali komaj so bili v mali sobi, se je spet pričela smejati. Stala je na sredi in gledala okoli sebe. "Ah, za božjo voljo, kakšen nered, tukaj je res potrebna ženska." In potem je morala iti pogledat v kuhinjo in v kamro in tam je bilo še huje.

Ampak že prihodnji dan je moral Morten obiskati stare naseljence in jim pokazati svojo ženo. To pot se je moral voziti. Saj nihče ne bo mogel videti na konjih, da so bili kupljeni na upanje. Ampak zdaj je nameval letiti se nečesa novega, in četudi bi moral k Skaarnesu in si izposoditi denarja.

(Dalje prihodnjič)

mu, ali je res ona, ki zdaj stoji tukaj? Tako neverjetno je bilo. — Ali se ni morala smejati?

Da, prišla sta kot mlada zaskonska dvojca, poročila sta se v eni izmed norveških cerkva v New Yorku. Vožnja semkaj je bila za Mortena nenavaden dogodek, ne, kako se je vse izpremenilo v nekoliko letih. Predvsem je bila nova pot in v razdaljah so potniki lahko prenočevali. Zdaj ni bilo treba več spat pod vozovi. In povsod so bili novi naseljenci. Nekega dne se bo šele dogodilo, da se bodo vrstile naselbine druga od druge od Northvillea prav do sem.

Tedaj pa je prišel Simen iz hleva. Oho, nenadoma je ob stal in široko pogledal. "Ali res — ti si kupil konje, Morten?"

"Konje? Rajši pogledaj mojo ženo."

"Tvojo ženo?" Simen je stal z vedrom v roki in strmel. "Dober dan!" ga je pozdravila Bergitta in smeje stopila k njemu.

Ali komaj so bili v mali sobi, se je spet pričela smejati. Stala je na sredi in gledala okoli sebe. "Ah, za božjo voljo, kakšen nered, tukaj je res potrebna ženska." In potem je morala iti pogledat v kuhinjo in v kamro in tam je bilo še huje.

Ampak že prihodnji dan je moral Morten obiskati stare naseljence in jim pokazati svojo ženo. To pot se je moral voziti. Saj nihče ne bo mogel videti na konjih, da so bili kupljeni na upanje. Ampak zdaj je nameval letiti se nečesa novega, in četudi bi moral k Skaarnesu in si izposoditi denarja.

(Dalje prihodnjič)

Miller izvoljen

(Nadaljevanje iz 1. strani)

je dobil Witt borih 822 glasov, Miller pa 2,186. To so glasovi naših zavednih Slovencev v Newburgu.

Collinwood se je pa še bolj postavil. Peter Witt je dobil v Collinwoodu 1,095 glasov, to je v 32. vardi, demokratični kandidat Miller pa 2,890 glasov. Vsa čast volivcem v 10. vardi, kjer je dobil Witt 561 glasov, Miller pa 1,440 glasov. Enako so se postavili tudi rojaki na zapadni strani mesta, zlasti v West Parku, kjer je dobil Witt 1,537 glasov, naš Miller pa 2,108 glasov.

Izvolitev Ray T. Millerja prihodnjim županom mesta Clevelandu ima silen upliv na slovenski živelj v Clevelandu. Prvič, odkar bivamo v tej metropoli slovenskih naselbin, bo prišel

slovenski živelj do polnega priznanja pri mestni vladi. Slovenci v raznih vadah so sijajno pokazali svojo moč, in je dejstvo, da če bi šli slovenski glasovi za Witta, bi bil Witt izvoljen in Miller poražen. To državni prosekutor Miller prav dobro ve in se bo potem tudi ravnal.

Volitev je obenem ponovno dokazala, da je vse politično prerokovanje in poskusno glasovanje angleških časopisov od muh. Mi smo že prvi dan, ko je Plain Dealer prinesel rezultat poskusnega glasovanja, povedali javno, da je to glasovanje nezanesljivo in noben izraz ljudske duše. Witt bi moral biti na prvem mestu, dočim je na tretjem.

Še ena beseda o voditelju Slovencev v tej gigantski borbi, o našem slovenskem odvetniku Mr. Frank J. Lauschetu. Naročil nam je, naj se javno zahvalimo vsakemu posameznemu slovenskemu državljanu v Clevelandu za sijajno disciplino, za zavednost in vztrajno delovanje v kampanji. Mr. Lausche se nam iskreno zahvaljuje za tako neomejeno zaupanje, ki mu ga je skazoval narod tekom kampanje. Ljudje so ga poslušali, mu sledili vsepovsod, disciplino so držali do skrajnosti, in posledica je tako krasen uspeh. Ves čas kampanje je bil Mr. Lausche, mladi, navdušeni, pogumni Frank, enako kot Miller, vztrajno na delu.

Povedal nam je sinoči, naj povdarjamo, da Mr. Lausche ne išče v javnosti nobene službe, nobenega urada, nobene časti, sploh nobene nagrade. On je storil svojo dolžnost kot slovenski demokrat in je neizmerno vesel, ker se je narod tako navdušeno in disciplinirano odzval njegovemu vodstvu. Mr. Lausche bo še vodil kampanjo za volitve 16. februarja, ko bo za dolga leta rešeno politično vprašanje v Clevelandu, ko bo županil Ray T. Miller.

In končno vsem skupaj: Ali ste zadovoljni? Ali ste veseli, ko ste enkrat skupaj držali in zmagali? Držimo skupaj še naprej, doživeli bomo še dosti, dosti za napredek naroda v naselbini.

Brat bratu očita intrige na prestolu

Bukarest, 12. januarja. Brat romunskega kralja Karla, Nikolaj, je danes protestiral pri voditeljih raznih političnih strank, češ, da je njegov kraljevi brat slepo orodje v rokah političnih intrigantov. Ob istem času na-

znanja princ Nikolaj, da nikakor ne misli zapustiti svoje novo poročene žene kljub prizadevanju svojega brata. V kratkem času se namerava izseliti iz Romunske.

Newyorški bankirji svarijo mestno upravo

New York, 12. januarja. Osem velikih bank v New Yorku je posvarilo mestno upravo, da mora biti bolj previdna pri svojih izdatkih, ako želi mestna uprava dobiti posojilo od bank. Mestna uprava se pravkar pogaja z različnimi bankami za posojilo v svoti \$90,000,000. Ako mestna uprava ne bo bolj hranila denarja, bodo banke zgubile zaupanje, ki ga imajo v mestno vlado.

Pripravljen si je krsto in se v njej ustrelil

Palatka, Florida, 12. januarja. B. J. Eckels si je doma naredil rakev, potem se pa vlegel v njo in si pogol kroglo v glavo. Zapustil je listič, v katerem piše, da ga morajo pokopati brez pogrebnišnice, da se prihrani denar. Zapustil je nekaj premoženja.

Dekle napadeno

Ko se je 19 letna Mary Hrovat, 80 Paul Street, Bedford, večeraj vračala od obiska od neke prijateljice na Buckeye Rd. ji je sledil neki možki. Ko je dospela do nekega praznega lota, jo je možki zgrabil, jo večkrat udaril in vrgel na tla. Vzel ji je denarnico, v kateri je imela \$10.00, toda ni vzel denarja, pač pa takoj potem pobegnil.

Znižane plače

Vsem uslužbencem okrajnih uradov, ki zaslužijo več kot \$1,320.00 na leto, nameravajo znižati plače za 10 procentov, toda težko, da bi prišlo do znižanja, ker so vsi višji uradniki letos na vrsti za zopetno izvolitev in se nečejo zameriti tisočnim uslužbencem, ki bi v slučaju znižanja plač najbrž proti njim volili.

Dr. Kraljica Miru št. 24 SDZ

Društvo Kraljica Miru št. 24 S. D. Z. je izvolilo sledeči odbor za 1932: predsednica Theresa Lekan, podpredsednica Josephine Stepic, tajnica Agnes Zagar, 3569 E. 80th St., podtajnica Ana M. Supan, blagajničarka Mary Vrček, zapisničarica Pavlina Zupančič, nadzornice: Pauline Godec, Apolonija Kic, Mary Černe. Društveni zdravnik dr. Anthony Perko.

Poštarne hranilnice

Kongresman Sweeney je vložil v zbornici poslancev predlog, glasom katerega bo dovoljeno posameznim osebam vložiti v poštne hranilnice do svote \$10,000, namesto samo do svote \$2,500, kot je to sedaj v veljavi.

Mlad tat

Policija je večeraj aretirala nekega 15 let starega fantiča, ki pohaja v Collinwood višjo šolo. Priznal je na policiji, da je oropal v kratkem času 18 žensk za njih denarnice v okolici 105. ceste in Euclid Ave.

11 mrtvih

Avtomobili so letos v nekaki telmi z lanskim letom, da dobijo več človeških žrtev. Od avtomobilov je bilo namreč že letos v Clevelandu ubitih nič manj kot 11 oseb.

Nova obravnava

Še ta teden bo apelatna sodnica odločila, ali dobi Hymie Martin, dozdnevni morilec bivšega councilmana Potterja, novo obravnavo ali pa če bo tozadevna prošnja odbita od sodnije.

Banke se družijo

Poznana Midland banka v Clevelandu, ki ima \$28,000,000 premoženja, se je večeraj združila z veliko banko Cleveland Trust Co.

Napadena dekleta

Od zadnje sobote do sinoči je bilo v Clevelandu napadenih že 9 deklet od raznih možkih. Napadi na mlada dekleta so postali zadnje čase nenavadno številni.

Listnica uredništva

Naročnik. Dotičnemu vašemu sorodniku ne bodo dali pod nobenim pogojem dovoljenja, da pride sem iz Kanade.

Imajo denar

Šolski odbor v Euclidu je povečal plačo clerka šolskega odbora od \$1,800.00 na \$3,000.00 na leto. V Euclidu mora biti dosti denarja. Čas je že, da se tudi županu Elyu zviša plača(?).

* Londonski župan se vozi v zlati kočiji, narejeni v letu 1757.

MALI OGLASI

Tri sobe

se dajo v najem. Furnez, banja, toilet, zgorej. 390 E. 165th St. KEnmore 2265-J. (12)

Slovenka

išče dela za hišna opravila, doma ali v restavrantu. Istotam se odda tudi čedna soba za moške ga ali ženske. Vprašajte na 1208 E. 61st St. (10)

DOMAČA MAST

Sedaj je pravi čas, da si napravite domačo mast po skrajno nizkih cenah. Pri nas dobite najboljši mladi špeh in salo po

7c funt

Imamo veliko zalogo doma. Sedaj je čas, da se pripravite. Pripeljemo na dom. Se toplo priporočamo za obila naročila!

MATT KRIŽMAN

6220 St. Clair Ave.
1132 E. 71st St. (10)

Dvoje stanovanj

se dajo v najem, tri sobe vsako, kopališče. Nizka najemnina. 1133 Norwood Rd. (12)

Delo dobi

moški, ki govori več jezikov. Obiskovati bi moral trgovce in profesioniste. Zasluži od \$6 do \$8 na dan. Plača vsak dan. Room 408, Standard Theater Building. (10)

Peč naproday

na plin in premog, osem grelcev. Oglasite se na 7507 Aberdeen Ave. (10)

Naprodaj je

vsa oprema za grocerijo in mesnico. Odda se tudi prodajalniški prostor v najem. Naslov se pozve v uradu tega lista. (13)

Restavrant

se dajo v najem. Odda se tudi vsa oprava. 1223 E. 49th St. (10)

Debeli prešiči

naravnost iz dežele

Vseh velikosti, živi ali osnazeženi, predelani od mesta in jih pripeljemo kamor želite. Meso v kosih, šunka, pečenca, loins in vse druge stvari se doka vsak turek in četrtke, kolieno v nonedek in četrtke. Pridite in izberite si sami.

H. F. HEINZ

Vine St., Stop 150
Willoughby, O.
Tel. Wickliffe 110-J-2

LED IN PREM OG

TOČNA POSTREŽBA
JOSEPH KERN
SLOVENSKE RAZVAJALICE
LEDU IN PREM OG
1194 E. 167th St.
Paklićter KEnmore 4381

KUPON

Ta kupon in 15 centov da danes vsaki odrasli osebi vstop v La Salle gledališče

Iz prijaznosti

Ameriške Domovine in

La Salle Theatre

1-13-32

DID YOU KNOW? --- By R. J. Scott

COTTON IS MORE IMPORTANT THAN RUBBER IN THE MANUFACTURE OF RUBBER TIRES

Copyright, 1932, by Central Press Association, Inc.

LIAM O'FLAHERTY

NOČ PO IZDAJI

Roman

Niti poskusila ni odgovoriti. Bilo je, kakor da on tudi ne pričakuje odgovora. Bilo je, kakor da so besede in njih vsebina tuje namenu njunega sestan-ka. Bilo je, kakor da je kroženje njune krvi in zmedeno utripanje njunih src odgovor že prej domnjeni izjav o njuni ljubezni.

In vendar ni bilo med njima nikdar govora o kakem ljubav-nem razmerju. Nikdar prej se ništa srečala na štiri oči kakor zdajle. Njuni prejšnji sestan-ki so bili bolj v znamenju prepri-rov. Mary se je z Gallagher-jem vedno prerekala, zlasti zad-nje čase, ko mu je postala sil-na nasprotnica. A zdaj v mra-ku, in samoti je zmoglo oba ču-dno, nerazložljivo čustvo.

"Dan," je zašepetala nenado-ma, "strašiš me. Zakaj stojiva tukaj v temi? Kaj želiš od me-ne?"

"Želim, da si osvetiš brata," je rekel Gallagher naglo, ka-kor da posluša nenaden nagon ali načena nepričakovan pred-met, s katerim se mu je duh do-slej navedno igračkal. "Želim, da prideš k meni, Mary. Želim, da prevzamem v organizaciji me-sto svojega brata. Pa višje me-sto, nego ga je imel on. Ne. Ni mesto tvojega brata, na katero želim, da bi stopila, temveč ..."

"Dan, o čem govoriš?" je hro-pla z grozo v glasu.

Nastal je premor, v katerem je Gallagher nepazoma približal svoj obraz njenemu. Ustnice so se jima srečale. Rahlo sta se ji-ma poljubili. Nato se je vsa trepetajoča naglo odmeknila. Hotelo se ji je zbežati in kričati, ali ovladal jo je čar njegovega glasu. Njegov glas in soj na njegovem obrazu. Njegov obraz in romantika njegovega življe-nja. To jo je bliskoma ukenilo. In bliskoma se ji je tudi zjasni-lo, zakaj si je toliko prizadeva-la, da bi ga izpreobrnila. Zato, da bi se mogla z verjetnim iz-govorom shajati z njim.

In bila je toliko kot zaročena z Josephom Augustinom Short-om, ki je bil 'gospod', ki bi jo po-stavil na ugledno mesto v življe-nju, ki bi jo za vedno osvobodil mrzkih zvez njenega zakonnega življenja z vso to zanikrnostjo, s temi revolucionarskimi kriza-mi, s to peklensko negotovostjo, s to enoličnostjo, ki ti ugonab-lja dušo.

Mati milosti božje! Ali je v Gallagherja zaljubljena? Ali naj jo potegne grozotna očarlj-i-vost njegovega obraza in glasu, romantika njegovega življenja v mreže njegovih zarot?

"Mary," je zašepetal nazad-nje, "ti si moje spopolnilo. Mi-dva skupaj bi bila popolna celo-ta. Ničesar drugega nama ne bi bilo treba, nič neizpolnjenega ... e ... no ... tudi to ni ti-sto. Tega dela svoje teorije ni-sem še do kraja izdelal. Blížal sem se ji iz drugega stališča."

"Kaj je to, Dan?" Oddaljila je obraz še bolj ter si oprostila eno roko. Zdaj je bil zagnjen v sanje in je ni skušal ustaviti. Nasprotno, celo pustil jo je ter sedel za mizo, držeč samo njeno desnico v svoji. "Kaj hočeš od mene?" je vprašala vnovič.

"To, da prid k meni," je za-šepetal skora neslišno, zatopljen v svoje misli.

"Dan, ne razumem," in lovila je sapo; bilo je je strah njego-vega glasu.

"Kako? Kako?" je mrmral. "Zakaj ne razumeš? Hočem, da prid k meni."

"Ali meniš ... da bi ... da bi se poročila?"

"Oh, kakšno blekneš," je kri-knil razdražen. Zbudil se je iz svojega sanjarjenja ter se obr-nil k nji: "Te smešne konvencije

ne morejo stopiti v mojo zavest. Ne le, da jih prav nič ne spo-štujem, ampak sploh mi ne mo-rejo do zavesti. Saj razumeš, kaj to pomeni. Moja osebnost je dcepla v skladu z mojimi poslan-stvom v življenju. Zame dobi-vaajo vse te besede svojo resnično veljavo. Zakon, postavim, je zame nepomembna beseda in pomeni uredbo za zaščito lastni-ne, da jo morejo zakonski sino-vi dedovati. Zato se mi v mi-slih ni treba z njo prepirati, da bi se odkrižal vere vanjo. Veči-na ljudi mora to delati. Jaz sem sto let pred svojo dobo. — — —

To je moje poslanstvo. Svojim otrokom nočem zapustiti lastni-ne. Nočem otrok. Otroci mi ni-so nič. Moje življenje se bo na-daljevalo v mojem delu, v člove-ških mislih, v izpolnitvi mojega poslanstva. Zato hočem, da pri-di k meni, ker čutim nekaj, ne-mara nekako istorodnost — če-prav je tudi to napačna beseda — med teboj in menoj. Prepri-čan sem, da je med nama neko naravno sorodstvo, morda kre-mično. Dva dela iste celote sva. O tem sem prepričan. Ne, k vra-gu vse skup. Kako smešna ide-ja! Ne želim te k sebi, da bi skupaj živela. Jaz ne utegnem postaviti čustva za glavni po-gon svoje volje do življenja. Tu-di ti ne. Tega sem si v svesti. Tebe vodijo drugi nagibi. Mo-góče tega sama ne veš. Nema-ra se bojiš samo sebe analizira-ti. Jaz pa vem. Ne 'vem.' Ču-tim. 'Vedeti' ni prava beseda. Je že iz rabe. 'Čutiti' je boljša. To je posledica nove zavesti, ki je jaz odkrivam. Toda tega ni-sem še do kraja dognal. To je še samo zarodek."

Premolknil je. Ona se je zdr-znila, ko je prenehala. Ni po-slušala, kaj je govoril. Pre-udarjala je sama pri sebi. Se-se ji ni posrečilo, da bi se bila spravila s svojo vestjo glede tega, kar je razmišljala, ko se je on ustavil. Ugriznila se je v ustnico ter se zdrznila. Zar-de-la je.

"Povej mi, Dan," je šepetala, "ali v karkoli verjameš? Ali verjameš celo v komunizem? Ali čutiš usmiljenje do delavske-ga ljudstva?"

Gallagher je prezirno vzkli-knil ter skomiznil z rameni. Ko je govoril, je hropel, tako na-glo je prožil besede, da ne bi za-ostal za naglico svojih vihar-nih misli.

"Ne," je dejal, "v nič ne ver-jamem prav od korena. In usmi-ljenja ne čutim. Na svetu ni ničesar temeljnega, kar bi ime-lo miselno vsebino, ki bi jo mo-gel živ človek razumeti, in tako ne verujem v nič, ker more raz-umen človek verjeti samo v ne-kaj temeljnega. Če bi mogel ve-rovati v kaj temeljnega, tedaj bi mogel razumeti vso gornjo zgradbo življenja. Življenje bi se razblinilo v perijodo silnega premišljevanja. Delovanje bi bilo nemogoče. Ne bi bilo povi-da za delovanje. Bila bi samo veljavna mera, s katero vse raz-ložiš. Ljudje iščejo samo tega, kar se ne da razložiti. Toda po-čakaj minuto. Tega še nisem do kraja izdelal. To je šele na teoretski stopnji. Nimam ke-daj.

Ampak govorila si o usmilje-nju. Usmiljenje? Človeku mo-je vrste je usmiljenje samo smešno čustvo. Saj ga nismo zmožni. Nikakor nam ni mo-góče čutiti usmiljenja. Poglej. Naša resnična filozofija je tale. Civilizacija je proces v razvoju človeške vrste. Jaz sem atom človeške vrste, ki tavam naprej ker me poganja sila, nad kate-ro nimam ne jaz ne človeška vr-sta prav nikake moči. Goni me vesoljni zakon, da peham na-prej človeško vrsto od ene do

druge faze njenega razvoja. Jaz sem Kristus, ki jih točlem s šibami. Ne poznam milosti. Ni-mam usmiljenja. Nimam vere. Nisem sam svoj gospod. Orodje sem. Preoblikovalec. In ni ga plačila zame razen zadoščenja enemu samemu poželenju, po-željenju po izpolnitvi mojega poslanstva, po moči nemara, a tega nisem še do kraja izdelal. Ne vem, ali je poželenje po moči pristen nagon, pristen ... Ampak poslušaj. To utegne pri-ti pozneje. Ali mi moreš zdaj odgovoriti. Pridesh k meni?"

"Ne ... ne, Dan. Nehaj. Po-slušaj." Lovila je sapo ter ga zadrževala. "Ne zdaj. Pozneje kedaj ti bom odgovorila. Tako noč, kakršna je ta, ko je smrt v hiši, kako moreš govoriti o ...?"

"Zakaj ne?" je bruhnil divje. "Kakšna noč bi mogla biti pri-mernjša, da bi prišla k meni? Ali ne želiš osvetiti smrti svoje-ga brata? Ali ne želiš ..."

"Dan, Dan," je hropila in se trgala od njega, ko jo je skušal okleniti z rokami, "nikar se me ne dotikaj, če ne, bom zakriča-la. Tako sem razburjena."

Nastal je premor. V tišini je bilo slišati nurno dihanje. Iz kuhinje je prišel ropot.

"To je mati, ki gre spat, Dan," je rekla naglo Mary. "Iti mo-raš, Dan."

"Ali prideš nocoj k seji pre-iskovalnega sodišča?"

"Dan, rajša bi —"

"Moraš priti, Mary. Moraš. Ti —"

"Dobro, Dan, pridem."

"Lepo. Pridem pote. Ob eni bodi nared."

"Dobro, nared bom."

"Čakaj me tukaj v sprejemni-ci. Potrkal bom na okno."

"Dobro, Dan. Pojdi zdaj ta-koj. Saj grem, mama. Lahko noč."

Naglo se je sklonil in ji po-ljubil ustnice. Nato je odta-val iz sobe. Počakala je, da so se večna vrata za njim zaprla. Na-to se je zgrozila, kakor prej točajka.

Gallagher je srdito korakal proti severu; oči so se mu utri-njale, premišljal je.

OSMO POGLAVJE

Ko je stopil iz krčme na ce-sto, je bilo Gypu, kakor da je nenadoma skočil v areno, kjer bo delal čuda, dočim ga bodo osu-pli gledalci z dvema milijonoma oči molče, zamaknjeni gledali. Vrgel je glavo kvišku. Roke so mu od ramen mehko visele pred živcem. Opetekel se je dva ko-raka naprej in zatlego zaukal.

To je bilo tisto posebno uka-nje, ki je v navadi med hribovci na zahodnem Irskem, kadar je minil trg v krožnem mestu in se dela noč, ko prihajajo razo-glavi in z divjimi očmi iz kr-čem ter vlečejo na oglav svoja prhajoča in drgetajoča kljuseta za seboj.

Prav tako je zaukal Gypo. Bi-lo je, kakor bi klical vse in vsa-kega na boj za življenje in smrt. Ni vedel, kaj bi počel, tako moč je čutil v sebi. Bil je zopet prost. Ali mu ni dal Gallagher besede, da bo vse v redu? Ali ga ne bodo sprejeli nazaj v or-ganizacijo? Ali ni vrgel suma na Podgano Mulligana? Zopet je prost. Ji-a-a-av!

Opetekel se je proti robniku ter zaukal; telo mu je bilo od navdušenja vse voljno. Nato je, težko dihaše skozi nosnice, stal vzravnal ter se oziral okrog se-be, kako je njegovo ukanje učin-kovalo. Blizu njega je bila maj-hna gruča ljudi. Prišli so prav-kar iz Ryanove krčme in od Shangnessyja, druge krčme deset metrov od vogala. Vogal je bil ves razsvetljen od krčem, od neke kuhinje, kjer so cvrli ribe in krompir, ter od neke oblačil-nice, kjer je lastnik vso noč sve-til, češ da bo luč odganjala ta-tove in vlomilce.

Gypo je stal na robniku in mo-lel v svetilno, dežne kaplje na njegovi beli volneni pahovki so se svetlikale v umetni luči ka-kor rosa. Ljudje so ga čudoma gledali s tistim silnim zadošče-njem, ki ga ima predmestni pro-

letarijat vedno ob kakem nepri-čakovnem in izrednem dogod-ku, ki jih nič ne stane. Ponuja-la se jim je paša za oči. Množi-ca je začela naraščati.

Gypo ni kanil gnati stvari da-lje. Prav za prav sploh ni ka-nil zaukati. A ko je videl mno-žico, je postal objesten. Obreg-nil se je ob moža, ki je stal bli-žu visokega, slokega, spodobno oblečenega moža s kislim obra-zcem.

"Kaj pa me gledaš?" je zare-n-tičil Gypo in mu predrzno strmel v oči.

"Prav nič te ne gledam," je hlastnil možak užaljeno.

"Lažeš," je zarjul Gypo. "Kaj ne vidim, da me gledaš?"

"Saj še mačka škofa gleda, in tudi cesarja," je zavpil nezna-nec, pomolil brado naprej in raz-jarjeno pljunil na levo.

"Kaj klatiš o cesarjih?" se je zadril Gypo. "Rajši ne česnaj tukaj nič o cesarjih, pobič moj. Zdi se mi, da iščeš špetira. Ta-ko me ima, da bi te kresnil po čeljusti."

"Ti mene, ti?" je zakričal ne-znanec ter se zgenil, da bi po-tegnil roke iz žepa.

Pa je bil prepoznen. Gypova desnica je zamahnila na ves mah. Možak je telebnil ob tla, kakor bi vrgel vrečo željbev na železen krov. Nekdo je zavpil: "Bog pomagaj." Gypo je stal nad ležečim možem, in prsi so mu plale. Od nekod izozad se je prikazal policist. Hitel je, od-rival s pleči ljudi ter si skušal naglo nekaj odtrgati izpod pele-rine, ko je planil proti Gypu.

"Pazi, pazi!" je zaklicala star-ka skozi okrožene dlani.

Gypo se je naglo ozrl na obe strani nato pa je zaslišal zasoplo dihanje policistovo, ki se mu je bližalo od zadaj. Hotel se je obrniti, toda stražnik je bil že nad njim. Stražnik mu je z ro-kami objel biceps ter mu sunil nazaj lakto, da bi mu jih na hr-btu ukenil. Lakti so mu bili že napol zakrenjeni, preden je ute-gnil Gypo zbrati svojo velikan-sko moč, da bi jih ustavil. Na glas so hrestnile nategnjene ko-sti, ko je trčila Gypova moč ob stražnikovo moč na Gypovem bicepsu, kjer so bile stražnikove roke.

Oba moža sta na glas zasto-kala. Stražniku, ko se je skušal čvrsto upreti ob tla, so se skor-nji brusili ob vlažnem tlaku s šumom, kakor bi paral suho platno. Gypo se je počasi skla-njal naprej, dokler ni stražnik ležal na njegovem hrbtu. Na-to je zarenčal ter sunil z glavo nazaj. Glava mu je trčila ob stražnikovo brado. Topo je but-nilo in resknilo. Gypo je zaklel ter si vrgel glavo proti kolenom, bedra pa je togo napel. Preden je prišla glava do kolen, se je stražnik z groznim krikom prav Gypu nad glavo v zraku vrtin-často prekobalil.

Trikrat je posamez zamolklo jeknilo, ko je tresčel ob cesto z desno stranjo proti betonski ste-ni neke hiše. Padel je vznak. S sredo života se je dvignil, oprt na desnico in pete. Levico je zavihljal proti Gypu, hkrati je skušal zagrabiti nekega bežeče-ga gledalca. Nato je zaječal in se zopet zgrudil.

"Gypo," je rekel nekdo.

Gypo je na ves dir stekel pro-

ti neki stranski ulici. Množica se je ulila za njim. Drugi so se gnetili okrog padlega stražnika. Gypo se je ustavil v temnem kotu na drugi strani ulice. Mno-žica se je zgrnila okrog njega. Vse je hroplo od razburjenja. Vsi so strmeli po ulici proti sve-tilni, kjer je ležal policist. Za-čeli so brbrati.

"Iz tega bodo še homatije," je modroval nekdo. "Ne bo dolgo, pa bodo žandarji tukaj. Potle boste slišali peckanje."

"Prazne marnje," je rekel drugi prezirno. "Prav nobenega ne bo na spregled. Ne dobiš ga v mestu žandarja, ki bi se upal za miljo približati Tittovi cesti to blaženo noč po vsem, kar se je danes zgodilo."

Pri omenitvi tega, 'kar se je danes zgodilo,' je nekdo zaklel, neka ženica se je pod ruto po-božno pokrižala, nastal je zlo-vešč molk.

Gypo je stal z rokami v žepu in se ni menil za pogovore. Z našobljenimi ustnicami je mra-čno gledal po cesti proti svetlini. Bil je neskončno vesel.

"Pst, pst!" je nekdo opozoril "Lejte, lejte!"

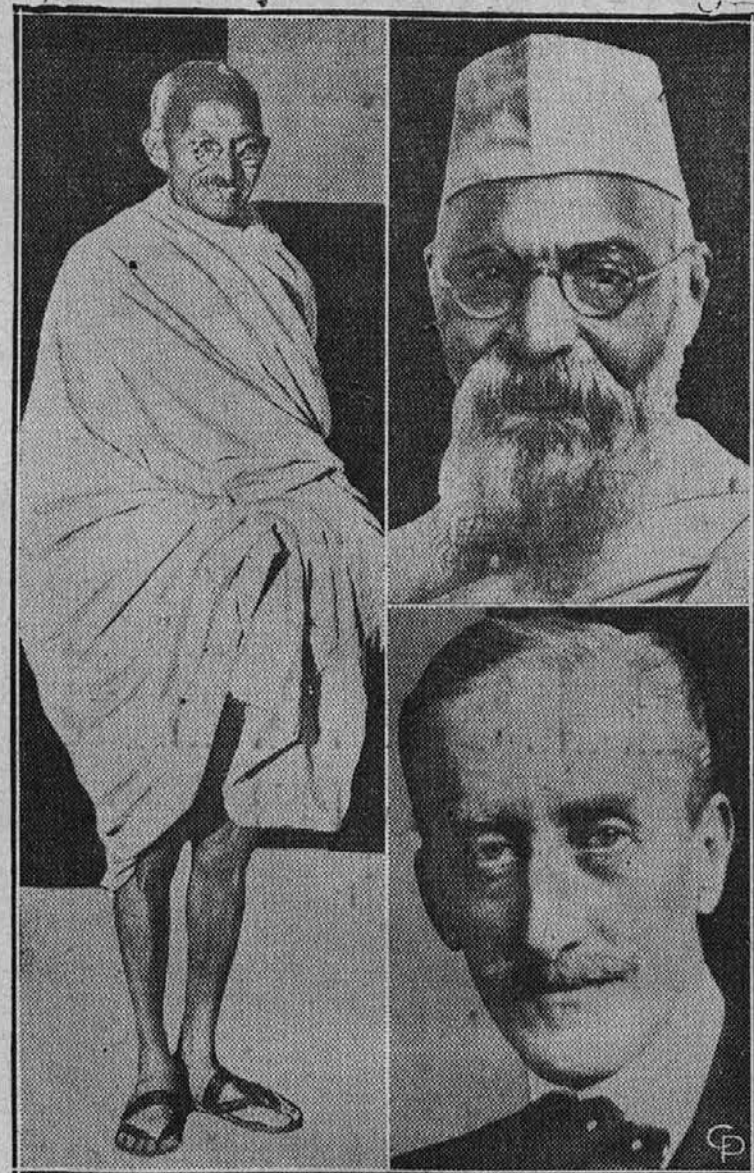
Dva stražnika sta prečila svet-lino: nesla sta svojega padlega tovariša. Nato je prišlo več stražnikov: vlekli so moža, ki ga je Gypo pobil. Vlekli so ga brez okolišev, držeč ga za pod pazdu-ho, da so mu noge orale po tleh in roke bingljale. Najbrž so bi-li pod vtisom, da je ta tisti, ki jim je podrl tovariša. Mož se je nekoliko otepal, da bi se jim izpulil, toda stražniki so ga še tesneje prišli. Zvil se je in zo-pet odnehal, da so ga vlekli ka-kor napol živega. Ženska z raz-mršenimi rdečimi lasmi in z otrokom, oprtanim v rdeči ruti, je vrešče krilila in poplesavala pred stražniki ter zahtevala, naj moža izpuste. 'Nato je sprevod izginil z vidika med silnim to-potom in v zmedi nerazločnega šuma.

"Pojdimo nazaj," je zamrmral mlad možki, ki je imel nekoliko grbe.

Gypo je zakrutil in si potegnil hlače kvišku. Segel si je na gla-vo, da bi si popravil klobuk na korajžo, preden bi šel nazaj. Pa je moral zakleti. Njegovega rde-čega, obnošenega klobučka ni bi-lo tam. Ogromna okrogla loba-nja je bila razoglava v mraku. Gola, obunkana in tu in tam odr-ta, kakor slabo ostrizena ovca. Z desno dlanjo si je vznemirje-no po malem podrsaval po loba-nji, kot bi nejasno slutil, da se mu klobuček skriva neke na razsežni površini lobanje. Na-to se je spustil v divji dir po uli-ci — ljudje pa za njim — kakor da mu je življenje odvisno od tega, ali dobi svoj klobuček. Pr-vič, odkar mu je dal Gallagher besedo, ga je zopet napadel strah. Ako najdejo klobuk, bi utegnili ugotoviti identičnost ti-stega tesla, ki je šlo na policijs-ko stražnico.

Ne, ne. Zdrevel je na cesto ter se ustavil, drse z desno no-go po mokrem tlaku. Ležal je zmečkan poleg sploščene škati-lce od čokolade in oranžne lupi-ne. Majhna, bosa noga je bila stopila nanj. Na desni strani se mu je poznal odtisk mokre pete.

(Dalje prihodnjič)

Mahatma Gandhi, levo in Vallabhai Patel, vodji upornih Indijcev, sta bila na povelje angleškega podkralja Willingdona, spodaj desno, vržena v ječo, ker sta pozvala Indijce, da prično nenasilno vojno proti Angliji.

23 letna Mary Roth, uslužbenka pri bogati družini John Heindel v Chicagu, je iz maščevalnosti obesila 9 mesečnega Georga in 4 letnega Johna, sina družina, pri kateri je bila v službi in je nato še sama izvršila samomor.

NEVESTE!

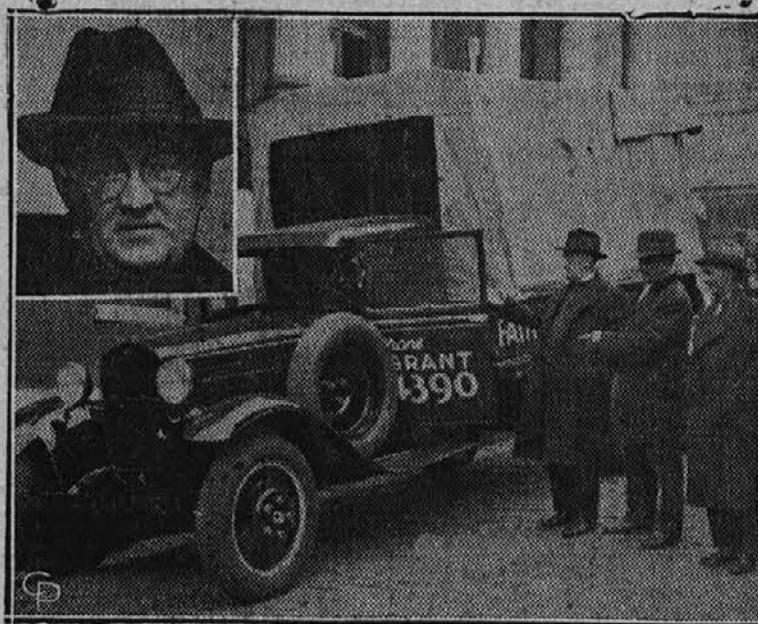
OGLEJTE SI NAŠE IZVANREDNO NIZKE CENE SPODAJ

Obleke	-----	\$12.50 do \$35.00
Pajčolani	-----	\$5.00 do \$25.00
Spodnje perilo	-----	\$1.95 do \$5.05
Nogavice	-----	\$1.00 do \$1.95
Križi za neveste	-----	\$1.00 do \$3.50
Mitts in rokavice	-----	\$1.00 do \$5.50

Popolna oprava za neveste se lahko dobi za \$25.00

VLJUDNO VAS VABIMO, DA SI OGLEDATE NAŠO LEPO ZALOGO

Grdina Shoppe
6111 St. Clair Ave.

Župnik James R. Cox iz Pittsburgha, je vodil 2,500 brezposelnih v Washington, da pokaže kongresu, kako silno ljudje potrebujejo dela.